

Utskottet för rättsliga frågor

2017/0153(NLE)

11.9.2017

*

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om förslaget till rådets beslut om bemyndigande för Österrike och Rumänien att i Europeiska unionens intresse godta Panamas, Uruguays, Colombias och El Salvadors anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn
(COM(2017)0369 – C8-0231/2017 – 2017/0153(NLE))

Utskottet för rättsliga frågor

Föredragande: Angel Dzhambazki

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Ändringsförslag till ett förslag till akt

När parlamentets ändringsförslag utformas i två spalter gäller följande:

Text som utgår markeras med *fetkursiv stil* i vänsterspalten. Text som ersätts markeras med *fetkursiv stil* i båda spalterna. Ny text markeras med *fetkursiv stil i högerspalten*.

De två första raderna i hänvisningen ovanför varje ändringsförslag anger vilket textavsnitt som avses i det förslag till akt som behandlas. Om ett ändringsförslag avser en befintlig akt som förslaget till akt är avsett att ändra innehåller hänvisningen även en tredje och en fjärde rad. Den tredje raden anger den befintliga akten och den fjärde vilken bestämmelse i denna akt som ändringsförslaget avser.

När parlamentets ändringsförslag utformas som en konsoliderad text gäller följande:

Nya textdelar markeras med *fetkursiv stil*. Textdelar som utgår markeras med symbolen ■ eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med *fetkursiv stil* och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

Sådana ändringar som endast är tekniska och som gjorts av de berörda avdelningarna vid färdigställandet av den slutliga texten markeras däremot inte.

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
MOTIVERING.....	6

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSROLUTION

**om förslaget till rådets beslut om bemyndigande för Österrike och Rumänien att i Europeiska unionens intresse godta Panamas, Uruguays, Colombias och El Salvadors anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn
(COM(2017)0369 – C8-0231/2017 – 2017/0153(NLE))**

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktandet av rådets beslut (COM(2017)0369),
- med beaktande av artikel 38 fjärde stycket i 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn,
- med beaktande av artikel 81.3 samt artikel 218.6 andra stycket b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka Europaparlamentet har hörts av rådet (C8-0231/2017),
- med beaktande av domstolens yttrande¹ över Europeiska unionens exklusiva externa befogenhet med avseende på godtagande av ett tredjelands anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn,
- med beaktande av artiklarna 78c och 108.7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0000/2017), och av följande skäl:
 1. Europaparlamentet godkänner bemyndigandet för Österrike och Rumänien att i Europeiska unionens intresse godta Panamas, Uruguays, Colombias och El Salvadors anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och till Haagkonferensen för internationell privaträtts permanenta byrå.

¹ Domstolens yttrande av den 14 oktober 2014, 1/13, ECLI:EU:C:2014:2303.

MOTIVERING

Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn är ett mycket viktigt instrument. Konventionen har ratificerats av samtliga EU-medlemsstater.

Genom denna konvention införs ett system som gör det möjligt för de konventionslutande staterna att samarbeta för att hitta en lösning i händelse av internationella bortföranden av barn.

Dessa problem är ofta en följd av separationer. Om makarna kommer från olika länder kan det vara frestande för dem att utnyttja avsaknaden av mellanstatligt samarbete för att få vårdnaden om barnet. I pressen rapporteras det ofta om internationella bortföranden av barn efter en separation eller skilsmässa.

Det största problemet i dessa fall är att ländernas rättssystem har fått en nationalistisk anstrykning. Det händer ofta att domstolarna i båda länderna förklarar sig vara behöriga och att var och en av dem ger vårdnaden om barnet till den förälder som är medborgare i den berörda domstolens land.

Syftet med konventionen är att lösa dessa situationer på internationell nivå genom att slå fast att de behöriga domstolarna och de tillämpliga lagarna ska vara de som finns i det land där barnet är bosatt. Genom konventionen införs också ett system för att säkerställa ett omedelbart återlämnande av det barn som bortförts.

EU har numera exklusiv extern befogenhet på detta område, i enlighet med domstolens yttrande 1/13. Medlemsstaterna agerar alltså inte längre för egen räkning. Problemet är att det i konventionen inte sägs något om självständiga åtgärder från internationella organisationers sida.

Panama deponerade anslutningsinstrumentet för 1980 års konvention den 2 februari 1994. Konventionen trädde i kraft i Panama den 1 maj 1994. 1980 års konvention har redan trätt i kraft mellan Panama och 26 av EU:s medlemsstater. Endast Österrike och Rumänien har ännu inte godtagit Panamas anslutning till konventionen.

Uruguay deponerade anslutningsinstrumentet för 1980 års konvention den 18 november 1999. Konventionen trädde i kraft i Uruguay den 1 februari 2000. 1980 års konvention har redan trätt i kraft mellan Uruguay och 25 av EU:s medlemsstater. Endast Österrike, Danmark och Rumänien har ännu inte godtagit Uruguays anslutning till konventionen.

Colombia deponerade anslutningsinstrumentet för 1980 års konvention den 13 december 1995. Konventionen trädde i kraft i Colombia den 1 mars 1996. 1980 års konvention har redan trätt i kraft mellan Colombia och 25 av EU:s medlemsstater. Endast Österrike, Danmark och Rumänien har ännu inte godtagit Colombias anslutning till konventionen.

El Salvador deponerade anslutningsinstrumentet för 1980 års konvention den 5 februari 2001. Konventionen trädde i kraft i El Salvador den 1 maj 2001. 1980 års konvention har redan trätt i kraft mellan El Salvador och 25 av EU:s medlemsstater. Endast Österrike, Danmark och Rumänien har ännu inte godtagit El Salvadors anslutning till konventionen.

Eftersom Europeiska unionen har exklusiv extern befogenhet när det gäller internationella bortföranden av barn, måste beslutet om godtagande av Panamas, Uruguays, Colombias och El Salvadors anslutning fattas på EU-nivå genom ett rådsbeslut. Österrike och Rumänien bör därför avge en förklaring om godtagande av Panamas, Uruguays, Colombias och El Salvadors anslutning i Europeiska unionens intresse.

Österrikes och Rumäniens godtagande skulle göra 1980 års konvention tillämplig mellan Uruguay, Colombia, El Salvador och alla EU-medlemsstater utom Danmark. I fråga om Panama kommer 1980 års konvention att bli tillämplig mellan det landet och EU:s samtliga medlemsstater.

Det är glädjande att Panama, Uruguay, Colombia och El Salvador har anslutit sig till konventionen. Föredraganden föreslår därför att parlamentet godkänner förslaget utan ändringsförslag, så att de berörda barnen skyddas i hela EU.